

maneat, hanc chartulam sigillo nostræ auctoritatis A
insigniri præcepimus. A carnationis Domini, indict. vi, concur. iv, epacta
xv, domino Urbano secundo Romanæ sedi papa
residente.

III.

Quædam acta ad Amatam Burdegalensem spectantia.

AMATUS gratia Dei Burdegalensium archiepiscopus et S. R. E. legatus, ad petitionem venerandi Asculfi Angeriacæ imo angelicæ congregationis S. Joannis Baptistæ abbatis, dedit privilegium de quibusdam ecclesiis quas antecessor Asculfi, Odo bonæ memoriæ abbas, a Goscelino archiepiscopo in archipræsulatu Burdegalensi acquisiverat: quatenus ipsa supradicta angelica congregatio simul cum ipsis ecclesiis tam in augmento rerum temporalium per tempora succedentia crescat, quam in divino servitio in dies melius proficiat. Sunt autem istæ ecclesiæ: S. Maria de Vairas, S. Petrus de Vals, S. Sulpitius de Averniaco, S. Martinus de Ison, S. Martinus de Boieth, S. Maria de Grisiliaco, S. Vincentius de Molon, S. Laurentius de Medulco; et hæc ecclesiæ sunt inter duo maria. Petrus decanus et archidiaconus, Eblo archidiaconus, Arnaldus Simonis cantor et cæteri canonici in capitulo S. Andree confirmant hoc privilegium.

Actum et concessum Burdegale, anno 1098 In-

Data per manum Petri decani ipsi abbati A. in capitulo S. Andree v Idus Martii. *Ex chartul. Angeriæ. fol. 97.*

Idem Amatus definivit in concilio Burdegalensi altercationem quæ erat inter Ansculfum abbatem S. Joannis de Angeriaco, et Garnerium abbatem S. Maxentii, et monachos utriusque monasterii propter ecclesiam S. Petri de Mareistais vetulo sitam prope castrum quod nominatur Mastacius; in favorem Angeriensium res fuit diffinita.

Actum et concessum in Burdegalensi concilio B anno ab Incarnatione Domini 1098, indict. vi, epacta xxvi, assistentibus et præsentibus R. Auciensium archiepiscopo, et R. Dolensium archipræsule cum suffraganeis eorum episcopis et abbatibus, necnon et S. Agennensium, et R. Petragoricensium episcopis cum suffraganeis eorum abbatibus. Anno vero xi pontific. domini papæ Urbani II, data iii Nonas Octobris. *Ex chartul. Angeriæ. fol. 95.*

Depositio domni Amati archiepiscopi notatur in necrolog. Monast. novi Pictaviens. x Kalend. Junii.

ANNO DOMINI MCIII

POPPO METENSIS EPISCOPUS

NOTITIA

(*Gall. Christ. nov. t. XIII, col. 734*)

Buchardo successit Poppo, archidiaconus Ecclesiæ C
Trevirensis, Henrici comitis palatini frater, tam
schismaticorum factioni contrarius, quam par-
tibus Catholicorum addictus. Quam ob causam
competitorem expertus est Adelberonem seu Adel-
bertum, quem licet imperatoris auctoritate suffultum
secludere cives Metenses. Itaque Poppo in episco-
patus possessione permansit. Verum opus erat ar-
chiepiscopo qui eum consecraret; nam Egilbertus
provinciae metropolitanus schisma sectabatur. Cu-
ram hanc in se recepit Jarentonis abbatis S. Beni-
gni Divionensis precibus victus Hugo archiepisco-
pus Lugdunensis, sedis apostolicæ legatus. Ille si-
quidem inter pericula, pluribus comitatus prælati-
bus, Metas accessit ac Popponem unxit in episcopum
prima Quadragesimæ hebdomada. Hæc narrat in
Chronico Ugo abbas Flaviniaci, auctor æqualis, ad
annum 1095: Scriptor historiæ mss. S. Huberti,
paulo minus antiquus, idem refert de Burchardo.
Unde nonnulli censuerant Burchardum et Popponem
eamdem esse personam. Aliunde Bertholdus
continuator Chronici Hermanni Contracti vult ut
quem elegissent Metenses episcopum, consecraverit,
Gebehardus Constantiensis legatus apostolicus, 27
Martii medio Quadragesimæ. Ut ut est, verisimile
videtur historicos Metenses ex inaugurationis cun-
ctatione conclusisse episcopatum Metensem pasto-
ribus orbatum fuisse per plures annos, licet Bur-
chardus immediate Herimanno successerit. Sed dum
deesset consecratio, sedes vacua censebatur, licet
plures personæ de eo episcopatu contenderent: vi-
delicet Burchardus, Poppo, Bruno Adelbero, et

forte Nicodemus memoratus in charta Bosonivillæ, vel etiam alter designatus per litteram O, ad quem litteras papa direxit. Attamen Poppo anno 1094 ecclesiam de *Thiecourt*, quam Gerardus de *Thiecourt* et filius ejus Arnulfus tradiderant, confirmavit monasterio Cluniacensi. Testimoniales litteras indulxit anno 1094 Richero Viridunensi episcopo, ut consecrationem ab archiepiscopo Lugdunensi acciperet, eumque adeuntem in possessionem comitatus est. Eodem anno visitavit Spinalense cœnobium, ut institutam jam pridem ab Adalberone observantiam restitueret. Popponis episcopi annus 5 componitur cum anno Incarnationis 1094 in charta Brunonis Trevirensis archiepiscopi, ecclesiam S. Petri in Arenis monasterio S. Clementis confirmantis. Unde colligere est episcopatum Popponis incœpisse anno 1090. Cum Spinalense monasterium ille visitavit, tunc temporis ibidem dege-

bat, ut legitur, sanctimonialis Cæcilia nomine, quæ apud eum de disciplinæ regularis prolapsione expostulavit, tumque prædixit quondam futurum ut, quod nunc cernitur, sorores ejurata S. Benedicti Regula ad mores prorsus sæculares se converterent. Concilio Claromontano interfuit Poppo anno 1095, quo mediator exstitit inter Varnerum abbatem Gorziæ et Vezelonem advocatum super potestate Amellæ. Nominatur etiam anno 1097 cum Hildeberto Trevirensi archiepiscopo ac Widone S. Arnulfi abbate. Antonium Layii priorem in locum Bercheri Senoniensis abbatis mortui sufficiens curavit anno 1098. Ut vero semper exstitit exosus imperatori, omnia Metensis Ecclesiæ bona sita in Hasbania sub suam manum princeps tradidit, et in feodum concessit comiti Arnulfo de *Los*. Obiit autem hic præsul anno 1103

POPPONIS DIPLOMATA.

I.

Integram centenam (1) S. Juliani abbatiæ S. Vincentii concedit, et omnia bona ejus confirmat.

(Anno 1094, Octobr. 1.)

[*Histoire de Metz*, t. III, Preuves, p. 98, ex archivis abbat. S. Vincent., fascic. 1, n. 1.]

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis, et beatissimæ Virginis Mariæ, sanctique Michaelis archangeli, et sancti Petri apostolorum principis, et beatissimi Pauli apostoli, et sancti Stephani protomartyris, sanctique Vincentii gloriosi martyris, et sanctæ Lucie pretiosissimæ virginis et martyris, omniumque cœlestium ordinum, Poppo sanctæ Mediomatricorum Ecclesiæ, gratia Dei pontifex, universis spiritalibus sanctæ matris Ecclesiæ filiis.

Commendat veneranda Patrum auctoritas nos condecorare, excellentissimo studio, corpora sanctorum, quos intercessores pios apud omnipotentem Deum fore credimus; ut quanto deditiores erimus in pretioso ornatu sanctorum, tanto celerius fruamur in nostris necessitatibus ipsorum patrocinio. Ad quam venerabilem devotionem subtiliter invigilans dilectissimus noster filius Lanzo, reverentissimus abbas cœnobii Sancti Vincentii, sacratissimum corpus sanctæ Lucie, quod ibidem requiescit, quia intra quoddam habitaculum minus digne locatum per annos plurimos fuerat, honorabiliter transferre concepit. Insudavit itaque multis impensis ad fabricandam capsulam, auro, argento, gemmis decoram, ut sanctissimum quod conceperat desiderium compleret. Peracto igitur opere, et die ad beatissimum

B propositum significato, collocavimus transferentes pretiosissimum corpus præfatæ virginis intra artificiosum receptaculum, præsentibus nonnullis religiosis personis, quæ de diversis finibus ad tantum gaudium ultro convenerant. Nos vero altius contemplantes laudabile factum venerabilis abbatis, proposuimus aliquid insigne de nostris bonis ad hanc translationem amplificandum, adhibito suffragio nostrorum fidelium, clericorum et laicorum. Quapropter ego Poppo, sanctæ Metensis Ecclesiæ præsul, notum designo omnibus fidelibus tam præsentibus quam posteris, quia trado indissolubiliter beatissimæ Lucie, propter salutem meam et prædecessorum meorum successorumque, integram centenam in burgo Sancti Juliani, et in omnibus ejus appendiciis, ut illam distractionem obtineat abbas prænominatus, omnesque sui successores libere propriis ministerialibus adhibitis et omni alia potestate sequestrata. Quotiescunque vero per bannum venditur vinum, in urbe, sive extra urbem, tradimus licentiam abbati, suisque omnibus successoribus habendi vinum venale per bannum in curte Sancti Vincentii, omnibus inculpatis, tam vendentibus quam ementibus. Collaudamus præterea et obnixè sancimus quæcunque pontifices, prædecessores nostri, traderunt abbatiæ Sancti Vincentii, tam de pertinentibus ad propriam mensam quam de omnibus acquisitis in villis, in vineis, in terris, in nova portione, in hominibus, in ecclesiis et in omnibus possessionibus, quatenus abbas et Deo inibi militantes, absque aliqua injuria, omnia in perpetuum rata possideant.

(1) *Seigneurie, jurisdiction.*